

ELFDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING Ez., 17,22-24

Ik zal een nederig twijgje verheffen.

Uit de Profeet Ezechiël

Dit zegt de Heer God:

- 22 „Dan zal Ik zelf van de top van de hoge ceder
een twijgje nemen en dat in de grond zetten;
van de bovenste van de jonge takken zal Ik een twijgje plukken
en Ik zelf zal het planten op een hoge en verheven berg,
23 op het gebergte van Israëls hoogland zal Ik het planten.
„Het zal takken dragen,
vrucht vormen en een prachtige ceder worden.
„Daaronder zullen alle vogels van allerlei gevederte nestelen;
in de schaduw van zijn takken zullen ze nestelen.
24 „En alle bomen van het open veld zullen erkennen
dat Ik, de Heer, een sappige boom heb doen verdorren
en een dorre boom tot bloei gebracht heb;
Ik, de Heer, heb het gezegd en Ik zal het doen.”

TUSSENZANG *Ps. 92 (91), 2-3, 13-14, 15-16*

Hoe heerlijk is het de Heer te prijzen.

Hoe heerlijk is het de Heer te prijzen,
uw Naam, Allerhoogste, te loven.

Uw goedheid te melden iedere ochtend
en heel de nacht door uw trouw.

De vromen schieten als palmbomen op,
als Libanon-ceders gedijend;

Zij zijn geplant bij het huis van de Heer,
zij komen tot bloei in Gods voorhof.

Ook als zij reeds oud zijn dragen zij vruchten,
zij blijven sappig en fris.

Zij wijzen hoe rechtvaardig de Heer is,
mijn Rots, in Hem is geen onrecht.

TWEEDE LEZING 2 Kor., 5, 6-10

Onze enige eerezucht is, hetzij thuis, hetzij in den vreemde, de Heer te behagen.

Uit de tweede brief van de heilige apostel Paulus
aan de christenen van Korinte

Broeders en zusters,

- 6 Daarom houden wij altijd goede moed.
Wij zijn ons bewust dat wij,
zolang wij thuis zijn in het lichaam,
ver zijn van de Heer.
- 7 Wij leven in geloof, wij zien Hem niet.
- 8 Maar wij houden moed
en zouden liever uit het lichaam verhuizen
om onze intrek te nemen bij de Heer.
- 9 Daarom is onze enige eerezucht,
hetzij thuis, hetzij in den vreemde,
Hem te behagen.
- 10 Want allen moeten wij voor Christus' rechterstoel verschijnen,
opdat ieder het loon ontvangt
voor wat hij in dit leven heeft gedaan,
goed of kwaad.

ALLELUIA Lc., 19, 38

Alleluia.

Gezegend de Koning die komt,
in de naam des Heren.

Alleluia.

EVANGELIE *Mc., 4, 26-34*

Het is het allerkleinste zaadje en het wordt groter dan alle tuingewassen.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus
volgens Marcus

- 26 In die tijd zei Jezus tot de menigte:
„Het gaat met het Rijk Gods
als met een man die zijn land bezaait;
27 hij slaapt en staat op, 's nachts en overdag,
en onderwijl kiemt het zaad en schiet op,
maar hij weet niet hoe.
28 „Uit eigen kracht brengt de aarde vruchten voort,
eerst de groene halm, dan de aar,
dan het volgroeide graan in de aar.
29 „Zodra de vrucht het toelaat slaat hij er de sikkel in,
want het is tijd voor de oogst.”
30 En verder:
„Welke vergelijking kunnen wij vinden voor het Rijk Gods
en in welke gelijkenis zullen we het voorstellen?
31 „Het lijkt op een mosterdzaadje.
„Wanneer dat gezaaid wordt in de grond,
is het wel het allerkleinste zaadje op aarde;
32 maar eenmaal gezaaid schiet het op
en het wordt groter dan alle tuingewassen,
en het krijgt grote takken
zodat de vogels in zijn schaduw kunnen nestelen.”
33 In vele dergelijke gelijkenissen verkondigde Hij hun zijn leer
op de wijze die zij konden verstaan.
34 Anders dan in gelijkenissen sprak Hij niet tot hen,
maar eenmaal met zijn leerlingen alleen
gaf Hij van alles uitleg.

Jaar B – Elfde zondag door het jaar – 13 juni 2021

“Het Rijk Gods lijkt op een mosterdzaadje, het allerkleinste zaadje op aarde.” (Marcus 4,31)

Inleiding

We vervolgen onze weg door de groene tijd. Die kleur past mooi bij de eerste lezing: daarin komen we een sappige boom tegen. En in de Evangelielezing horen we over de enorme mosterdplant, gegroeid uit een minuscuul zaadje.

Eerste lezing: Ezechiël 17,22-24

Een snipper profetie van Ezechiël. De laatste koning van Israël (Zedekia) begaat een kolossale fout. In plaats zich aan het verbond met Babel te houden, papt hij aan met Egypte. Dat komt hem duur te staan. Hij wordt gedeporteerd en zijn koninkrijk wordt afgekapt: ballingschap. Ezechiël vergelijkt de koning met een verdorde boom. En dan opeens, midden in al dat onheil, een profetie van toekomstig heil. De Heer zelf zal uit het koningshuis van David een nieuw twijgje nemen en tot grote ceder laten uitgroeien. Het doet denken aan Jesaja 11,1. ‘Een twijg ontspruit aan de stronk van Isai...’ Jozef en Maria behoorden, hoewel verarmd, tot de stamboom van David. Zo ging de Heer verder met het koningshuis van David. Waar zijn de keizers, koningen en presidenten van vroeger? Maar aan het koningschap van Jezus zal geen einde zijn.

Gebed: God, moge de boom die Gij geplant hebt, opnieuw tot bloei komen.

Vraag: Is de kerk anno nu een ‘sappige boom’?

Tweede lezing: 2 Korintiërs 5,6-10

We pakken de draad van de doorlopende lezingen weer op. Met het overslaan van een paar zondagen belanden we midden in de brief. ‘Daarom’, zo begint de lezing. Waarom? Omdat we, na ons sterfelijke lichaam te hebben verlaten, een onderkomen zullen vinden in God. Ons lichaam is als een tent waarin we onderweg zijn naar ‘een woning die niet door mensenhanden is gemaakt, ons eeuwig thuis’. (vs. 1) Maar God zegt niet gemakzuchtig: schuif maar aan. Eerst neemt Christus ons leven met ons door, gezeten op zijn rechterstoel. Dat doet Hij niet ondanks, maar dankzij zijn liefde voor ons. Hij neemt onze daden volkomen serieus, en zet recht wat rechtgezet moet worden.

Gebed: Heer, mogen mijn gedachten, woorden en daden U behagen.

Vraag: ‘Voor Christus’ rechterstoel verschijnen’ – hoe zou dat zijn?

Evangelie: Marcus 4,26-34

Twee gelijkenissen over het Koninkrijk. De ene gaat over het verborgene, het raadselachtige van groei. Het voltrekt zich aan onze waarneming. Terwijl we slapen, gebeurt het, vanzelf. Zo is de invloed van het Koninkrijk in deze wereld. Zo is Gods invloed in onze eigen levens. Een woord bereikt je. Het doet je wat. Het groeit in je. Het draagt daadwerkelijk vrucht. Je kunt er verslag van doen, maar wat er werkelijk in je ziel gebeurd is, blijft een mysterie. De andere gelijkenis gaat over het contrast van klein en groot. Een mosterdzaadje is minuscuul. De plant die eruit groeit is bijna drie meter hoog. Wat is er onaanzienlijker dan het evangelie? Een paar verdwaalde vissers uit Galilea vertellen over hun Leermeester. Toch komt daar de Kerk uit voort. Een enorme plant waarin allerlei (vreemde) vogels schaduw vinden op het heetst van de dag. Laten we niet bang zijn voor kleinheid. Trouwens, wijzelf komen uit de kleinheid voort: eicel, zaadcel.

Gebed: Heer, ik geloof in de verborgen groeikracht van uw Rijk.

Vraag: Durf ik te vertrouwen op het kleine begin?